

ಧರ್ಮಸ್ಯ ಪ್ರಭುಃ ಸ್ತುತ:

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸತಾಂಗತಿ:

ತಿರುಮಲಾ ತಿರುಪತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನಾಮ್ (ನೌ)
Tirumala Tirupati Pratishtanam (R)
ತಿರುಮಲ ತಿರುಪತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನಂ (ನೋ)

No. 545, 50ft. Main Road, Srinagar, 1st Block, BSK 1st Stage, Bangalore - 560 050.
Phone: 080-26610510. Mo: 9449578045 email: ttpatistanam@gmail.com

50 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ
ಮತ್ತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ
ಇದೀಗ ಜಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ

|| ಶ್ರೀಮದ್ ಗರುಡಪುರಾಣ ||

ಪ್ರಥಮಭಾರಿಗೆ ಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನ
ಸಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಪಿತ್ತಪಕ್ಷ
ಮಾನದಲ್ಲಿ
ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕೊಂಡು,
ಪಲಿಸಿ ಪಿತ್ತಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ
ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು
ದಾನಮಾಡಿ

ಹಾಗೂ ಪಿತ್ತಗಳ
ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದಿರಿ

ಬೆಲೆ ರೂ: 250/- ಮಾತ್ರ

ಡಿ.ಡಿ. ಅಥವಾ ಚೆಕ್‌ನ್ನು ತಿರುಮಲ ತಿರುಪತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನಂ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರಿ.
ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸುವವರು

TIRUMALA TIRUPATI PRATISHTANAM

A/C No. 232505000016 **ICICI Bank** Hanumanthanagar, Bangalore. IFSC No. ICIC0002325

ಹಣ ಪಾವತಿಸಿ, ಎಸ್.ಎಂ.ಎಸ್. ಅಥವಾ ದೂರವಾಣಿ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿರಿ.

ಆಚರಣೆಗಳು

ಬೆಳಗಿನಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗುವ ನಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ನಡುವೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ನಡುವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ! ಇನ್ನೂ ಹೊತ್ತು ಮೂಡಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅಂಗಳವನ್ನೆಲ್ಲ ಗುಡಿಸಿ, ಸಾರಿಸಿ, ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ; ತುಳಸೀಕಟ್ಟಿಗೆ ಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಮನೆಯೊಳಗಿಂದ (ಹಾಗೂ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗುಡಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ) ಸುಪ್ರಭಾತಗಳು ಕೇಳಿಬರುತ್ತವೆ; ಮನೆಯಲ್ಲೇ ದೇವರ ಪಟಗಳಿಗೆ ಅಗರಬತ್ತಿ ಹಚ್ಚಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಮಂತ್ರ ಹೇಳುತ್ತ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ, ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಮೀಪದ ದೇವರ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಸ್ಸು, ರೈಲು, ಇನ್ನಿತರ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವ ಜನರಾದರೂ ದೇವಾಲಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಒಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ದಿನನಿತ್ಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿ ಹೀಗೆ.

ಮನೆ, ಕುಟುಂಬ, ದೇವಸ್ಥಾನ, ಜಾತ್ರೆ, ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆ ಹಾಗೂ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತವೆ. ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ರತ, ಏಕಾದಶಿ, (ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ) ಉಪವಾಸ, ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆ, ಸಹಸ್ರನಾಮ ಪಾರಾಯಣ, ದೀಪಾವಳಿ-ದಸರಾ ಮೊದಲಾದ ಹಬ್ಬಗಳು, ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಆಚರಣೆಗಳು ವರ್ಷದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ದೇಗುಲಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ, ಪುನಸ್ಕಾರ, ಹರಕೆ, ಸೇವೆ, ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ; ಜೊತೆಗೆ ವಿಶೇಷ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಚರಣೆಯ ವೈಭವ. ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಜರುಗುವ ಉತ್ಸವಗಳಿಗೆ ಮೇರೆಯಿಲ್ಲ; ಎಷ್ಟು ಅದ್ಭುತಿಯಾಯಿತೋ, ಅಷ್ಟು ಆನಂದವೇ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ; ನದಿ, ಸಾಗರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಪುನೀತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಎಷ್ಟೇ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ವಿರಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಲಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದೇ ತೀರುತ್ತವೆ.

ಅನೇಕ ಸಲ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ - ಈ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಿದೆಯೇ? ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿಧಿ-ವಿಧಾನಗಳು ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವಶ್ಯಕವೇ?

ಧಾರ್ಮಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಎಲ್ಲ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಸರಿ? ಇವುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆಯೇ? ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ, ಶ್ರಮ ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದ, ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿಗಳಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿಷಯ ಹಾಗಿರಲಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡುವಾಗ, ಇವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಏನು ಅರ್ಥವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಖಚಿತವಾದ ನಿಲುವಿಲ್ಲದೆ 'ಪ್ರವಾಹ ಪತಿತ' ರಾಗಿ ಇಂಥ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅರಿವಿನೊಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ, ಆಚರಣೆಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಅರಿತಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಚರಣೆಗಳ ಹಿಂದಿನ ತತ್ವ : 'ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರುಭಾಗಗಳಿವೆ. ಮೊದಲು ತತ್ತ್ವ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೂಲತತ್ತ್ವದ ಗುರಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವರು. ಎರಡನೆಯದು ಪುರಾಣಗಳು-ಇಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥೂಲರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿರುವರು. ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಮಾನವರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಥೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿವೆ. ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಮಾನವ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಮೂಲಕ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುವರು. ಮೂರನೆಯದು ಕ್ರಿಯಾವಿಧಿ. ಇದು ಮತ್ತೂ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಅಂಗನ್ಯಾಸ, ಕರನ್ಯಾಸ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಹೊವು ಗಂಧ ಮುಂತಾದುವು ಇವೆ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ಇವು ಮೂರು ಇವೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿ (*ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, ಸಂಪುಟ ೨, ಪು. ೨೧೯*). ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ಗೋಚರವಾಗುವುದು ಆಚರಣೆ, ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ - ತೀರ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಪೂಜೆ, ಪುನಸ್ಕಾರ, ನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ವರೆಗೂ ಇಂತಹ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ,

ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ. ಹಿಂದೂಧರ್ಮದಲ್ಲಿಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಬೌದ್ಧ, ಜೈನ, ಸಿಖ್ ಮುಂತಾದ ಪೌರ್ವಾತ್ಯ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ಆಚರಣೆ. (ಇಸ್ಲಾಂ, ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ವಿಧಿಯು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.) ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ, ಹೆತ್ತವರಿಗೆ, ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಒಂದು ನಡವಳಿಕೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ದೇವರಿಗೆ, ದೇವರ ಪ್ರತೀಕವಾದ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ - ದೇವರ ಅಥವಾ ದೈವಿಕತೆಯ ಸ್ಪರ್ಶವಿರುವ ನದಿ, ಪರ್ವತ, ಕಟ್ಟಡ, ಮರ, ಗಿಡ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಸರಳ ರೈತರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಆತ್ಮಾಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದವರೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತನಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ತಲೆಬಾಗಿ ವಂದಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯ, ಶಕ್ತಿಯ ಅನುಗ್ರಹ, ಆಶೀರ್ವಾದ ಅಥವಾ ಕೃಪೆ ತನಗೂ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಈ ಎಲ್ಲ ಆಚರಣೆಗಳ ಮೂಲ. ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಈ ಭಾವನೆ ತಿಳಿಯದೆ, ಹಿರಿಯರ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿಯೋ, 'ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗಾಗಿ ನಾನೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂಬ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಅನುಕರಣೆಯಿಂದಲೋ ಅವರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಜೀವನದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಾದರೂ ಈ ಆಚರಣೆಯ ಹಿಂದಿನ ಭಾವ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ; ಆಗಬೇಕು ಕೂಡ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ, ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಿಂದ ಲಾಭವಿದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೆನಿಸುವ ಈ ನಡವಳಿಕೆಯು ಉನ್ನತ ಹಂತದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಒಂದು ಮೌಲ್ಯವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮಿತಿಯನ್ನರಿತ ಸಾಧಕನು ಪರಾಕ್ರಮವೂ ಆಗೋಚರವೂ ಆದ ಶಕ್ತಿಯ ಅಸಾಧಾರಣ ಮಹಿಮೆಯ ಮುಂದೆ ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಾವವಿದೆ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಅರಿಯಲು, ಅವನಿಂದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸ್ವತಃ ಅವನೇ ಇಚ್ಛೆಪಟ್ಟು ನೀಡಿದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನೀಡುವ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಗೆ 'ಕೃಪೆ' ಎಂದು ಹೆಸರು. ಹೀಗೆ ಕೃಪೆ ಹರಿದು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತನಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಭಗವತ್ಕೃಪೆ ಹರಿದು ಬರುವುದೋ, ಅಲ್ಲಿ ಭಗವಂತ ಗುರುವಾಗುತ್ತಾನೆ; ಅವನ ಪ್ರತಿರೂಪವೇ ದೇಹಧಾರಿಯಾದ ಜೀವಂತ ಗುರು. ಗುರು ಭಗವಂತನನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದರಿಂದ, ಕೊನೆಗೆ ಅವನೂ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗುವುದರಿಂದ ಗುರುವನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು, ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲೂ, ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲ್ಲೂ, ಇತರ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲೂ ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ವಿಧಿ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವ-ಬ್ರಹ್ಮಗಳ ಐಕ್ಯವನ್ನು

ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಅದ್ವೈತ ದರ್ಶನದಲ್ಲೂ ಗುರುವಂದನೆ, ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ವಿಧಿ ಮಹತ್ವ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯತನಕ ಅದ್ವಯ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಯು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾಗಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿವರೆಗೂ ಅವನು 'ಬ್ರಹ್ಮ'ಕ್ಕೆ ಮಣಿಯಬೇಕು. ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಧಕನ ಅಹಂಕಾರ ತಗ್ಗಿ, ವಿನೀತಭಾವ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ಕೃಪೆ, ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಹರಿದು ಬರಲು ಅವನ ಹೃದಯ ತೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾಧಕನು ತನ್ನ ಪಥದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ರೀತಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಳವಾದ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಅಂಥವಾಗಿ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುವವರು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳ ಕೆಳಗಿನ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಇರುವವರು, ಇನ್ನೂ ಅಪ್ರಬುದ್ಧಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳು - ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೊಂದು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಆಚರಿಸುವವರೂ ಹಲವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಈ ಆಚರಣೆಗಳು ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆ ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಆಚರಣೆ, ವಿಧಿಗಳ ಹಿಂದಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಆ ಭಾವದಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಲಾಭವಿದೆ. ಆಗ 'ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಗುಡಿಯ ಸುತ್ತಿದರೆ ಫಲವೇನು?' ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು. 'ಗುಡಿಯೊಳಗಿರುವ ಮೂರ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬರಬೇಕು' ಎಂಬ ಭಾವವೇ ಮುಖ್ಯವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, 'ಫಲವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತು ಬರುವ ಕೆಲಸವೇ ಬೇಡ' ಎಂಬ ಅಸಡ್ಡೆಯ ಭಾವ ಬರಲಾರದು. ಮಹಾತ್ಮರು ವಿಧಿ, ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿರುವುದು ಅವು ಅರ್ಥಹೀನವೆಂದಲ್ಲ; ಅವುಗಳ ಹಿಂದಿನ ಅರ್ಥವನ್ನರಿತು ಅವುಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮಾತ್ರ.

ಆಚರಣೆಗಳ ಮಾನಸಿಕ ಲಾಭ: ರಾಜು ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಸಮೀಪವೇ ಇದ್ದ ಒಂದು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅನಂತರ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಇದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ; ದೇವರನ್ನು ನಂಬದ ಅವನು ಈತನನ್ನು ಟೀಕಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾದಿಸಿ ಅವನ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನೇ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ - 'ದಿನಾ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀಯಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ನಾಳೆ ನೀನು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬಾ. ನಿನಗೆ ಪಾಠ ಎಂದಿ ನಂತೆಯೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಕೆಲವು ನಿಮಿಷ ಉಳಿತಾಯವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತನ್ನು ಓದಲು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಲ್ಲ?' ಎಂದ. ಅಂತೆಯೇ ರಾಜು ಇಂದು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ